

کنفرانس سیزدهم سازمان فدائیان (اقلیت) برگزار شد

کنفرانس سیزدهم سازمان به مدت سه روز در نیمه دوم آذر سال ۹۰ برگزار گردید. کمیته اجرایی سازمان اسنادی را برای بحث و بررسی در این کنفرانس تهیه کرده بود که طبق ضوابط اساسنامه ای سازمان، سه ماه قبل از کنفرانس در اختیار اعضا و کاندیداهای عضویت قرار گرفت تا رفقای شرکت کننده در نشست، امکان بررسی و بحث پیرامون این اسناد را داشته باشند و با آمادگی بیشتری در کنفرانس حضور یابند. در عین حال به منظور انعکاس مباحث سیاسی، تشکیلاتی و ارائه نظرات و قطعنامه های پیشنهادی رفقای تشکیلات، ۱۶ شماره بولتن مباحثات درونی ویژه کنفرانس سیزدهم انتشار یافت. در همین دوره، با سازماندهی یک سلسله جلسات اینترنتی با حضور اعضا سازمان یک رشته بحث های مقدماتی نیز پیرامون سندسیاسی پیشنهادی کمیته اجرایی صورت گرفت.

اسناد تهیه شده توسط کمیته اجرایی، شامل گزارش عملکرد تشکیلات در فاصله دو کنفرانس دوازدهم تا سیزدهم و یک گزارش در مورد اوضاع سیاسی ایران و جهان و وظایف تاکتیکی ما بود. علاوه بر این، پنج قطعنامه نیز از طرف رفقای تشکیلات پیشنهاد شده بود که در اختیار اعضا و کاندیداهای عضو قرار گرفت.

پس از اتمام دوره سه ماهه جهت انجام مباحثات و طرح دیدگاهها و ارائه قطعنامه های پیشنهادی، سیزدهمین کنفرانس سازمان در نیمه دوم آذر، کار خود را آغاز کرد.

در ابتدا، یکی از رفقای کمیته اجرایی ضمن خوش آمدگویی به رفقای حاضر، توضیحاتی نیز پیرامون دعوت شدگان به اجلاس سازمان ارائه داد. آنگاه با اعلام یک دقیقه سکوت، به پاس بزرگداشت رفقای جانفشان سازمان و همه جانفشانان راه سوسیالیسم و آزادی، کنفرانس افتتاح گردید.

با انتخاب یک هیات رئیسه، کار کمیته اجرایی منتخب کنفرانس دوازدهم سازمان به پایان رسید. هیات رئیسه، ابتدا می بایستی ضوابط و مقررات حاکم بر اجلاس را روشن می کرد. لذا، در همین رابطه، آیین نامه ای که از سوی کمیته اجرایی به اجلاس پیشنهاد شده بود، مورد بحث و بررسی قرار گرفت و پس از یک دور بحث به اتفاق آراء تصویب گردید.

نخستین بحث کنفرانس، بررسی گزارش عملکرد تشکیلات بود. در این بخش، ابتدا توضیحاتی توسط کمیته اجرایی سازمان پیرامون عملکرد تشکیلات به نشست ارائه شد. سپس به سئوالاتی که در این مورد مطرح گردیده بود، پاسخ داده شد. آنگاه بررسی و بحث درباره عملکرد دو ساله تشکیلات در فاصله بین کنفرانس دوازدهم تا سیزدهم سازمان آغاز گردید.

بحثها و نظرات مطرح در این مورد، عموماً دو جنبه از عملکرد تشکیلات را در بر می گرفت. هم جنبه های مثبت و هم جنبه هایی که به نقائص کار در این مورد اشاره داشت. پس از انجام دو دور بحث، هیات رئیسه یک جمع بندی کوتاه از بحث هایی که توسط رفقا مطرح شده بود، به عمل آورد و برای تصمیم گیری و تصویب، آن را به نشست ارائه داد.

جمع بندی هیات رئیسه از بحث های ارائه شده پیرامون گزارش عملکرد تشکیلات به شرح زیر است. کنفرانس سیزدهم سازمان ضمن تایید کلیت گزارش تشکیلاتی کمیته اجرایی، در جزئیات به موارد زیر تاکید دارد:

تشکیلات خارج کشور در جهت اجرای مصوبه کنفرانس دوازدهم سازمان موفق نبوده است و این مصوبه در عمل به درستی اجرا نشده است. کنفرانس خاطر نشان می‌سازد که تعدادی از رفقای تشکیلات خارج از کشور، نقش فعالی در پیشبرد وظایف تشکیلاتی و به طریق اولی، پیشبرد مصوبات کنفرانس دوازدهم سازمان نداشته‌اند. این امر یکی از نقاط ضعف عملکرد تشکیلات در دوره دو سال گذشته بوده است. کنفرانس تاکید داشت، هر عضو تشکیلات می‌بایست در پیشبرد مصوبات کنفرانس‌های سازمان و نیز فعالیت‌های تشکیلاتی، نقش موثری در حوزه کاری خود داشته باشد. کنفرانس ضمن تاکید بر این امر، تصریح کرد که رفقای تشکیلات خارج کشور، می‌بایست در جهت ارتباط گیری با جریان‌های دیگر و عناصر فعال درون جنبش، در مسیر اتحاد عمل‌ها و نیز جهت پیشبرد مسائل روز جنبش انقلابی ایران و به طور اخص اهداف برنامه‌ای طبقه کارگر ایران پیگیرانه تلاش کنند. کنفرانس با بیان این ضعف عملکرد تشکیلاتی، تاکید داشت که رفقای کمیته اجرایی دوره آتی باید این مسئله را در نظر بگیرند تا از تکرار و ادامه آن جلوگیری شود.

در ارتباط با فعالیت و ادامه کاری رادیو، کنفرانس ضمن پشتیبانی از تداوم کار رادیو، تاکید کرد اگر چه حوزه مالی و حوزه فنی رادیو در این دوره برای تداوم کار و فعالیت رادیو تلاش کرده‌اند، معهذاً برای هماهنگی لازم در حوزه فنی رادیو و نیز تامین مالی رادیو می‌بایست تلاش بیشتری صورت گیرد.

کنفرانس، همچنین عدم حضور فعال و متشکل رفقای تشکیلات در مبارزات جاری محل زندگی تک تک رفقا را به عنوان یک ضعف در عملکرد دو سال گذشته برشمرد.

پس از این جمع‌بندی، گزارش عملکرد تشکیلاتی به رای‌گیری گذاشته شد. این گزارش، با ۸۵/۱۸ درصد رای موافق، ۳/۷۱ درصد رای مخالف و ۱۱/۱۱ درصد رای ممتنع به تصویب شرکت کنندگان حاضر در اجلاس رسید.

در بخش بعدی و در مبحث سازمان‌دهی تشکیلات طی دوره دو ساله آتی، بحث‌های مفصلی صورت گرفت. در کنفرانس سیزدهم سازمان، در بحث‌ها و پیشنهادات رفقا برای سازماندهی، جا به جا و از طرف اغلب رفقا، بر اهمیت مبارزات داخل کشور و ضرورت دخالت‌گری سازمان در مبارزات جاری توده‌ها تاکید شد.

کنفرانس با توجه به اوضاع سیاسی و روند تحولات داخل کشور و نیز تحولات جهانی، بار دیگر بر ضرورت تمرکز تمام امکانات و فعالیت بخش‌های مختلف تشکیلات در خدمت مبارزات توده‌های مردم و به طور اخص در امر سازماندهی طبقه کارگر تاکید کرد.

شرکت‌کنندگان در اجلاس، همچنین تاکید داشتند که در امر سازماندهی نیروهای تشکیلات، می‌بایست توانمندی و کارائی تک تک رفقای تشکیلات را به منظور پیشبرد وظایف تشکیلاتی در روند سازماندهی نیروهای بیرون از سازمان و مبارزات توده‌های مردم ایران معطوف ساخت. و از این منظر، ضمن تاکید بر رفع مشکلات مالی و ادامه کاری رادیو، کنفرانس، بر تمرکز سیاست محوری رادیو روی کارگران پیشرو و نیروهای آگاه جامعه تاکید داشت.

پس از پایان بحث‌های مربوط به سازماندهی تشکیلات، پیام مکتوبی که از طرف رفقای داخل برای کنفرانس ارسال شده بود قرائت گردید که مورد استقبال رفقای شرکت‌کننده در کنفرانس قرار گرفت.

آخرین موضوع در بخش مربوط به امور تشکیلاتی، انتخاب رهبری سازمان بود و کنفرانس، اعضای کمیته اجرایی جدید را برای دوره دو ساله آتی انتخاب نمود.

نیمه دوم کنفرانس به بررسی گزارش سیاسی کمیته اجرایی و نیز قطعنامه‌هایی که توسط رفقای تشکیلات به کنفرانس ارائه شده بود، اختصاص یافت. این قسمت، با حضور مهمانان شرکت کننده در کنفرانس برگزار گردید.

در این بخش، ابتدا "گزارش در مورد اوضاع سیاسی و وظایف تاکتیکی ما" مورد بحث و بررسی قرار گرفت. در آغاز، یکی از رفقای کمیته اجرایی سابق توضیحاتی پیرامون این گزارش و قطعنامه به کنفرانس ارائه داد. سپس دو دور بحث در مورد آن انجام گرفت و پس از آن، کلیت قطعنامه به رای گذاشته شد که با اکثریت قریب به اتفاق آرا، بدون رای مخالف و تنها با عدم شرکت یک رفیق در رای‌گیری، تصویب شد. در اینجا نیز، پیشنهادهای در جزئیات مطرح گردید، که قرار شد پیشنهادات فوق در قطعنامه گنجانده شوند.

سپس نوبت به قطعنامه‌های پیشنهادی پیرامون آوردن لغو مجازات اعدام در برنامه سازمان رسید.

در این رابطه، چهار قطعنامه به کنفرانس سیزدهم سازمان ارسال شده بود. از آنجایی که سه قطعنامه پیشنهادی از مشخصه‌های یکسانی برخوردار بودند، با توافق رفقای پیشنهاد دهنده، در همان بدو امر دو قطعنامه از دستور کار کنفرانس خارج گردید.

در این مورد نیز ابتدا رفیق پیشنهاددهنده قطعنامه توضیحاتی داد.

فشرده استدلال‌ها برای وارد کردن لغو مجازات اعدام در برنامه سازمان، عمدتاً روی این موضوع تاکید داشتند که " نظر به اینکه مجازات اعدام در سیر تاریخی‌اش، همواره توسط حاکمان ستمگر و طبقات فرادست جامعه، علیه کمونیست‌ها، انقلابیون، آزادی‌خواهان و انسان‌هایی که برای تغییر نظم طبقاتی موجود مبارزه می‌کنند، به کار گرفته شده و می‌شود. نظر به اینکه کارگران، توده‌های زحمتکش و مدافعان آزادی و برابری، اولین قربانیان مجازات غیر انسانی اعدام هستند، لذا، از هم اکنون می‌بایست خود و توده‌ها را علیه مجازات اعدام در جامعه بسیج و سازماندهی کنیم. چنین امری، بدون گنجاندن لغو مجازات اعدام در برنامه سازمان و حکومت شورایی، عملاً ما را از هر گونه اقدام جدی در مخالفت با مجازات اعدام و لغو آن در جامعه باز می‌دارد".

با توجه به مفروضات فوق، قطعنامه پیشنهادی خواهان گنجاندن لغو مجازات اعدام در برنامه و برنامه عمل سازمان به صورت زیر بود.

بند ۹ برنامه سازمانی فدائیان (اقلیت) یعنی: "لغو هرگونه تفتیش، شکنجه و جاسوسی" به صورت "لغو هرگونه تفتیش، شکنجه، مجازات اعدام و جاسوسی" قید گردد.

و همچنین در برنامه عمل سازمان آنجا که آمده است: انحلال تمام دستگاه‌های تفتیش و سانسور، جاسوسی و شکنجه و ممنوعیت بی قید و شرط این اقدامات، مجازات اعدام نیز اضافه شده و بند فوق به صورت زیر تغییر یابد: انحلال تمام دستگاه‌های تفتیش و سانسور، جاسوسی، شکنجه، مجازات اعدام و ممنوعیت بی قید و شرط این اقدامات.

رفقایی که در مخالفت با وارد کردن این اصل در برنامه صحبت کردند، ضمن بیان عدم ضرورت گنجاندن مجازات اعدام در برنامه، عمدتاً تأکید داشتند که خود نیز، مخالف مجازات اعدام توسط دولت‌ها هستند و این موضع نیز همواره در اطلاعیه‌ها و مقالات رسمی سازمان منعکس شده است. این رفقا استدلال می‌کردند که وارد کردن لغو مجازات اعدام در برنامه سازمان می‌تواند موجب مخدوش شدن مواضع سازمان در امر انقلاب قهرآمیز و سازماندهی قیام مسلحانه شود و در نهایت به دستاویزی برای نفی آن‌ها تبدیل گردد.

از آنجایی که بحث‌های نظری موافقان و مخالفان گنجاندن لغو مجازات اعدام، در ۱۶ شماره بولتن‌های داخلی پیش از کنفرانس به تفصیل صورت گرفته بود، لذا، پس از یک دور بحث روی این موضوع، قطعنامه پیشنهادی به رای گذاشته شد.

این قطعنامه با ۴۴/۴۰ درصد رای موافق و ۴۴/۴۰ درصد رای مخالف و ۱۱/۲۰ درصد رای ممتنع، از کسب اکثریت مطلق آرای نصف بعلاوه یک، باز ماند و تصویب نشد.

پس از آن، قطعنامه پیشنهادی یک رفیق دیگر مبنی بر اضافه شدن تبصره لغو مجازات اعدام فقط در برنامه سازمان فدائیان (اقلیت) به بحث و بررسی گذاشته شد.

در این مورد نیز، ابتدا رفیق پیشنهاد دهنده ضمن توضیحاتی در مورد قطعنامه، پیشنهاد کرد تا در بند ۹ برنامه سازمان تبصره ذیل اضافه شود:

“فردای پس از سرنگونی کامل رژیم و تشکیل حکومت شورایی، مجازات اعدام بطور کامل از سیاست‌های مجازات‌های تعزیری خارج شده و مجازات حبس و زندان جایگزین آن گردد”.

این قطعنامه نیز پس از یک دور بحث به رای گذاشته شد و با کسب ۴۰/۷۴ درصد رای موافق و ۵۱/۰۵۹ درصد رای مخالف و ۷/۴۰ درصد رای ممتنع، تصویب نشد.

در ادامه کار کنفرانس، قطعنامه‌ی در باره لزوم حذف “سرمایه‌داری وابسته” و یا وابستگی به طور کلی، از برنامه مورد بررسی قرار گرفت.

ابتدا، رفیق پیشنهاددهنده ضمن توضیح دیدگاه و نظرش، به دفاع از ضرورت لزوم حذف کلمه “وابسته از سرمایه‌داری وابسته” در “بند پنجم مقدمه برنامه عمل سازمان” پرداخت و پس از آن، رفقای موافق و مخالف نظرات خود را بیان کردند. پس از یک دور بحث روشن شد که ابهاماتی در مورد این قطعنامه وجود دارد.

نکته دیگر در مورد این قطعنامه آن بود که از آن جایی که “سرمایه‌داری وابسته” در برنامه سازمان به روند تکوین سرمایه‌داری در ایران اشاره دارد، در صورت تصویب چنین قطعنامه‌ای این تغییر نمی‌تواند به این یک بند محدود بماند، و لازم است در برخی جاهای دیگر برنامه نیز تغییراتی صورت گیرد و بحث در این باره به اندازه کافی انجام نشده است. به منظور بحث و بررسی بیشتر در این مورد قطعنامه فوق با توافق جمع، پیش از رای‌گیری، از دستور کار کنفرانس خارج گردید.

در مراحل پایانی، کنفرانس سیزدهم سازمان مقرر نمود پیامی خطاب به توده‌های مردم ایران، کارگران، زنان، دانشجویان، هواداران، خانواده‌های جانفشانان راه سوسیالیسم و آزادی و

زندانیان سیاسی صادر شود. شرکت‌کنندگان در اجلاس، همچنین تصویب کردند تا بیانیه‌ای نیز در مورد احتمال وقوع جنگ، پیامدهای ناشی از آن و موضع سازمان ما در قبال آن صادر گردد.

کنفرانس سیزدهم سازمان فدائیان (اقلیت) با خواندن دسته جمعی سرود انترناسیونال و با عزمی راسخ برای گسترش فعالیت‌ها و مبارزه در راه سوسیالیسم و آزادی، پس از سه روز به کار خود پایان داد.